

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Christophori || Helvici || In Academia Giessena Quondam
Do-||ctoris & Professoris, Theologi, Philo-||sophi, Historici,
Chronologi, Philologi || laudatissimi, Libri || Didactici,||
Grammaticæ || ...**

Helwig, Christoph

Giessae, 1619

Pars III. De Vocum Constructione Græca.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70031)

111

lib. XII. cap. 21

40

Grammatica

Specialis Discrepantia à Latinis.

- ζῶα πλείον — Plurale Neutrum saepe praecedit Verbum Singulare.
- οὐκ ἐστὶν ἢ περὶ αὐτῆς — Relativum saepe per omnia cum Antecedente convenit, tam Casu, quam Genere & Numero. (posthabito sequente, à quo regitur.)
- λήγεις πῶρον — { Pro Infinitivo usurpatur Participium, cum Verbis Incipiendi, Perseverandi, Desinendi, Cognoscendi. Item his: δοκέω, φαίνομαι, νομίζω, αἰχίνομαι, φθάνω, λανθάνω.

Prapositiones.

Genitivi	{ ἐν vel ἐξ — ex. [loci, temporis, materia, causa efficientis.]	
	{ πρὸ — ante [loci & temporis.]	{ διὰ — per [loci, & instrumenti.]
	{ ἀντὶ — pro, vice.	{ ὑπὲρ — pro [in bonū alicujus.] super
	{ ἀπὸ — a, de, ex.	{ πρὸς — a. coram. penes [officii.]
	{ κατὰ — { contra. de [deorsum]	{ ἀπὸ — à [causa efficiētis & originis]
	{ super [in loco.]	{ ἐπι — de [objecti] pro [in bonum
	{ μετὰ — cum.	{ ἀμφὶ — alicujus.]
	{ ἐπι — super, in, tempore	{ ὑπὸ — sub [in loco] à [efficienti]
	{ penes, [arbitrii.]	{ pra { ut,
		{ pra gaudio.

Dativi	{ ἐν — in, inter.	{ πρὸς — apud, juxta.
	{ σύν — cum.	{ ἐπι — super, apud, penes [potestatis.]
	{ ἀπὸ — apud.	{ ὑπὸ — sub.

Accusativi	{ ἐς — in, ad, erga.	{ πρὸς — ad, apud, adversus, erga.
	{ ἀπὸ — per [loci & temporis]	{ ἀπὸ — { praeter. pra [comparativè]
	{ Absolutè, ex a quo,	{ durante
	{ διὰ — propter.	{ ἐπι — circa, circum, circumter, erga.
	{ ὑπὲρ — ultra.	{ ὑπὸ — sub.
	{ μετὰ — post.	
	{ ἐπι — ad, in, versus.	

SPE-

ἀπεχθῆς Φα-
εισαίοις

Adjectiva & Verba, quæ similitudinem, Propinquitatem, Proprietatem, Congruentiam, Commoditatem, Habilitatem, Amicitiam, aut contrâ significant; Dativum asciscunt.

[Quæ Habilitatem significant, sæpè asciscunt πρὸς, ἐπὶ, eis cum Accus. Aut Infinitivum.]

παίρεσιν ἡμῖν

Verba Comitandi, Adorandi, Appropinquandi, Certandi, Colloquendi, Concedendi, Confidendi, Conversandi, Credendi, & Diffidendi, Dandi & Adimendi, Exprobandi, Gaudendi, Ignoscendi, Increpandi, Irascendi, Jubendi & Mandandi, Hortandi, Minandi, Nunciandi, Obsequendi & Repugnandi, Occurrendi, Placendi & Displicendi, Promittendi, Serviendi, Studendi, Sufficiendi, Utendi: Dativum asciscunt.

[σύνεσιν ἡμῖν]

Composita cum σύν & ὄντιν Dativū asciscunt. $\left. \begin{array}{l} \text{δοκοῖ πάρεσι, συμβαίνει,} \\ \text{ὕπαρχει ἀρκεί, ἰγχοῦρε, ἀρή-} \\ \text{γει, ἀρέσκεις, συμφίρει} \end{array} \right\} \text{è priore regula nota sunt. *}$

ὕμνητέον ἐν

Verbalia in τέον, τέων, Dativum personæ asciscunt. [τέον etiam Accusativum rei.]

σεβέσι

Dativum Modi, Causæ, Instrumenti, Nomina & Verba asciscunt. [Accedit sæpè Prepositio.]

ὄπιπτεπῆς

Quæ Mensuram, Spacium, Durationem significant, Accusativum asciscunt. [Interdum Dativum.]

νικῆ

Verba Blandiendi, Celandi, Commonefaciendi, Miserendi, Pudendi, Rogandi, Vestiendi, Vescendi, Accusativum asciscunt. [Excipe δεομαι, rogo, cum Genitivo.]

ἐκλήρυξε τῆα

Ubiq̄ue Accusativus totum habet, ubi subintelligi potest κατὰ.

ἔτι

Accusativum item admittit quodlibet Verbum, Nominis sui derivati (vel primitivi.)

ἐλεήσας ἀν-

Impersonalia ἀνήκει, δεῖ oportet κατὰ λαμβάνει, κατεπίγει, μένει, ὀφείλει: φιλεῖ, χεῖ Accus. asciscunt, πένθει & πρησθῆκε, Dativum & Accusativum.

θρώπως

ἀπαχθῆς ἐνώπιον φα-
εισαίοις

Dativus

* ἐκλείπει
μέγεσι
διαφέρει
μέλει
μοταμέλει

cum Dativo perso-
naz & Genitivo sci.

Accusativus

SPE

Nomina Locorum construuntur additis Præpositionibus. (non ut apud Latinos nudis Casibus.)

Derivata sequuntur constructionem suorum Primitivorum, ut apud Latinos.

Participia in Græcâ linguâ sunt creberrimi usus, & loco Gerundiorum, Supinorum, Conjun-

ctionum (Etsi, Cum, Quod, Postquam, Ut finale) eleganter usurpantur.

ἤκουον ὀπιθῆσαι
ἰδίω

ut: ἤκουα ἀμυνῶν, venio opitulaturus, opitulandi causâ, ad opitulandum, ut opituler.
 δῆλός ἐστι συκοφαντῶν, manifestum est, quod calumniatorem agat.
 ὁ μὴ δίδως δεομένῳ, ἢ δὲ αὐτὸς λήψεται δεόμενος, qui non dat indigenti, nec ipse accipiet,
 cum indigebit, &c.

* Gerundia Latinorum obliqui casus exprimentur per Infinitivum & Articulum, cum vel sine Præpositione, ut: ὡς τὸ λέγειν, ad dicendum,
ἐν τῷ λέγειν, in dicendo.
ἀπὸ ὄψεως, à videndo.
 Sic Supina quoque, ut αἰχρῶν λέγειν, turpe dictu.

ARTICULUS distinguit & declarat præsertim geminatus. Sive integrâ sive defectivâ constructione (ut ὁ ἦος ὁ μονογενής.)

Defectivâ, quando scilicet subintelligi potest ὦν, πρᾶγμα &c. ut οἱ περὶ Πλάτωνα, scilicet ὄντες.
 (πὲρ τῶν ἀνθρώπων, scilicet πρᾶγματα.)

In defectivo usu sæpe Ad ὅτι περὶ Πλάτωνα, Platonici.

jectivum later: ut — τὰ τῶν ἀνθρώπων, Humana negocia, ἡμῶν, majores nostri, &c.

Articuli diverso Casu in eadem constructione, pulcrè conjunctim præponuntur, (ut ὁ τῶν θεῶν ἦος.)

Articulus sæpe vim habet Relativi & integram sententiam continet, (ut αἱ ἡδοναὶ αἱ μετὰ δόξῃς, voluptates quæ sunt cum honestate conjunctæ.
 πατὴρ ὁ ἐν ἕρηνῳ, pater qui est in cælo.)

ὁ μὲν, ὁ δὲ, in partitionibus diversa membra constituit.

(ut, τὰ μὲν αἰδία, τὰ δὲ φθαρτά, Quædam sunt æterna, quædam caduca.)

[Item, ὁ μὲν, ἕτεροι δὲ, ἔνιοι μὲν, οἱ δὲ, πνὲς μὲν, πνὲς δὲ, ὁ μὲν πρὸς, ὁ δὲ πρὸς, ὁ μὲν, ἕτερος δὲ πρὸς, ὁ μὲν, ὁ δὲ.
 ὅς μὲν, πνὲς δὲ. ἕτεροι μὲν, οἱ δὲ. Adverbialiter, cum, τῷ μὲν, τῷ δὲ, τὸ μὲν π, τὸ δὲ π, τῷ μὲν, τῷ δὲ.]

Inter Adjectivum πᾶς, ὅλος, ὅδε, ἕτερος, ἕκαστος, αὐτὸς, τοιοῦτος, ποῖος, & Substantivum, eleganter interponitur Articulus, ut πάντες οἱ ἄνθρωποι.

* Articulus cum Infinitivo exprimit Substantivum, Gerundium, Supinum.

F I N I S.